

Donderdag 26 oktober 1916.

De duitschgezinde dame, van welke soms hooger spraak is, verklaarde onlangs: "Waarom zouden de werkstakers leven ten koste van de stad, indien de Duitschers hun een hoog loon willen betalen voor hun dienstbaarheid. Ze moeten ginder enkel zes weken blijven, worden goed gevoed en zijn er gelukkig. Het meerendeel wenschen niet beter dan terug te keeren. Ze nemen ook eigenlijk allen, slechts uit vrijen wil toestemmend, aan."

Ga eens in de woningen, mevrouw, zie eens de betraande wangen, de sidderende lippen en hoor deze vertellen van den huisvader, die in 't leger is, van een, broeder, van twee zonen aan 't front,... en hoor er bijvoegen met een vlam van haat in 't oog en met gebalde vuisten: "En zeggen, dat hun naastbestaanden onder de zweepslagen van de vijandelijke beulen hun werk van vernieling en onze jongens dood moeten helpen doen!"

Te Nevele, hoofdplaats van 't canton (ruim 9.000 zielen) worden tachtig man opgeëischt, te Deinze, wat grooter van bevolking, zeven en tachtig. Daar beweert een socialist gelast te zijn met het opmaken der lijsten. Hij weigert gladaf het te doen, beweert hij: "Dat ze mij pakken goed, dat ze mijn kameraden pakken, ook goed. Maar er zal niet worden gezegd, dat ik er aan medehelp, liever door den kop geschoten te worden, dan zulke lafheid te begaan."

'Die vent is een stoefier,' zei een bevoegde in de quaestie. "Hij heeft hierin niets te zeggen, het zijn de burgemeesters, die de lijsten opmaken."

Bij veel toewijding en moed gemakkelijke stoeferij van heldachtigheid.

Virginie LOVELING (« *In oorlogsnood* »)